

Ještě včera byl jsem premiant,
bez jedničky jsem se nevracel.
Můj prospěch má teď mnoho variant,
jen jedničky jsem někde poztrácel.

Ještě včera pochválen jsem byl,
když u bot zavázal jsem tkaničky.
Anebo že jsem celkem pochopil,
co na hodinách dělaj ručičky.

Ale to už je pryč.
Tedka chce se po mě víc.
Mozku můj, jen si křič,
stejně nezmůžeš s tím nic. Vůbec nic.

Ještě včera mi spolužáci
stabilní vyhlídky jistili,
když díky týmové spolupráci
jsme skoro všechny testy zkrotili.

Ještě včera myslel jsem si,
že můžu mít na salámu.
Tedka ovšem propadám skepsi
a s jednou věcí hlavu si lámu...

Je tu to, co zdálo
se jak motivační klam,
a jak tak nad tím přemejšlím,
tak jen jedno z toho mám, že...

Nesmím, ne já nesmím
ještě maturovat, kam se schovat
před tím, až vyletím.
To nevím.

Osudová volba už je tu.
Zvolil jsem si to nejmenší zlo.
A doufám, že z těch čtyřech předmětů
mi aspoň něco v hlavě uvízlo.

Prej za průměr 1,5
z vysvědčení berou na Matfyz.
Kdyby stačilo jim jenom 5,
tak bych mohl z fleku na Matfyz.

Svaťák však jistí to.
Snad komisi přesvědčím,
že nejsem jelito
dříve než se rozbřečím, že...

Nesmím, ne já nesmím
ještě maturovat, kam se schovat
před tím, až vyletím.
To nevím.

Nejvíce mě vytočí,
když kamarádi z vejšky

na mě vždy se osočí,
že nemám to těžký.

"Maturita to je prd."
Na vejšce ať hledám...
O to větší trapas bude,
když to vážně nedám...

Nesmím, ne já nesmím
ještě maturovat, kam se schovat
před tím, až vyletím.
To nevím.